

2 Peter

האגרת השנית לפטרוס השליח

פרק א

א שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל-אשר נאחזו עמנו באמונה היקרה ובצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח:

ב חסד לכם ושלוש רב בדעת אלהים וישוע אדנינו:

ג כאשר נתן לנו יהוה בגבורתו כל-משען החיים ויראת שמים על-ידי דעת הקרא אתנו בעז צדקתו:

ד ועל-ידם נתן לנו הבטחות גדולות יקרות עד-מאד להנחיל לכם חלק מטבע אלוה אחר אשר נצלתם משחת ותאות העולם:

ה בעבור זאת התאמצו בכל-מאדכם להוסיף אל-אמונתכם צדקה ואל-צדקה דעת:

ו ואל-דעת מעצר לרוח ואל-מעצר לרוח כח הסבל ואל-כח הסבל יראת אלהים:

ז ואל-יראת אלהים אחנה ואל-אחנה אהבה:

ח כי אם-אלה תהינה בכם כדי המדה או יתר על-המדה לא תוכלו לשבת בעצלתיים מבלי עשות פרי בגן הדעת לישוע המשיח אדנינו:

ט כי האיש אשר אלה אין-לו הוא ענר או עצם עיניו מראות ושכח את-טהרתו מתטאיו הראשנים:

י ועל-כן אחי עשו כל-אשר בכחכם לקיים כי נקראתם ונבחרתם אל-נכון ואם פן תעשו לא תפסלו לנצח:

יא כי בזה יפתח לכם השער למלכות עולם אשר לאדנינו מושיענו ישוע המשיח:

יב על-כן לא ארף מהזכירכם תמיד על-אלה אף כי-ידעתם את-האמת באשר היא ובה אתם מוסדים:

יג ורחש לבי דבר טוב להעלות על-רוחכם ולהעיר אתכם כל-ימי שבתך באהלי הנה:

יד כי ידע אני כי חיש יצען אהלי כאשר גם-ישוע המשיח אדנינו גלה את-אזני:

טו והנני עמל פיוס לבלתי זמוש מכם זכרון הדברים ההם גם-אחרי חליפתי:

טז כי לא אחרי משלי שווא ומדוהים הלכנו כאשר הודענוכם את-גבורות אדנינו ישוע המשיח ובאו כי אם-ענינו היו ראות את-הוד פניו:

יז כאשר נשא כבוד ועז מאת האלהים האב כבא אליו קול מהדר גאווה לאמר זה בני ידידי אשר בו רצתה נפשי:

יח ואת-הקול ההוא שמענו באזנינו יצא מן-השמים בהיותנו עמו בהר הקדש:

יט ודבר הנבואה ברור לנו פיוס פי שנים ואתם תיטיבו לשית אליו לב כמו אל-לפיד בער במחשכים עד אשר יבקע השחר ואור היום יזרח בלבבכם:

כ וזאת ידע תדעון מראש כי נבואת כתבי הקדש איננה תלויה בפתרון הפתר אתה לרצונו:

כא כי מעולם לא-יצאה נבואה מפי איש לרצונו כי אם-אנשי אלהים הקדושים הביעו מן-האלהים כאשר נתנם רוח הקדש להביע:

פרק ב

א וגם-נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו מורים מתעים גם-בכם אשר יגדו גדודים משחיתים יכחשו באדנם אשר קנם ויביאו שאת פתאם על-נפשם:

ב ומפני רע מעלליהם רבים ימשכו אחריהם ובעבורם דרך האמת יחלל:

ג ולבצע בצע במשאות שווא יעשו אתכם למסחר להם אשר משפטם הוכן מאז לא יאחר באו ואינם לא יגום ולא יישן:

ד הן אלהים לא חס על-המלאכים החטאים אשר הורידם לבאר שחת ונסגירם במשמר ובאפל עד-יום המשפט:

ה וכן לא חס על-דרות קדומים משחיתי דרכם על-הארץ אשר מחה אתם במי המבול ונימלט רק את-נח הקרא בצדק הוא ושבע נפשות עמו:

ו ואת-ערי סדם ועמרה שחת עד אשר היו לאפר ואת-האשמים שת למהפכה להיות לאות לזדים הבאים אחריהם:

ז ויצל את-לוט הצדיק אשר התעצב אל-לבו בראתו מעשה תעתעים בקרב בני בליעל:

ח כי הצדיק הנה אשר ישב בתוכם דאבה עליו נפשו הישרה בראתו יום יום ובשמעו רע מעלליהם:

ט כי ידע יהנה להציל את-יראיו מכור צרפם ולחשף את-הרשעים לעת משפט להשיב עליהם את-אונם:

י ובראשם הם המבקשים תענוגי בשרים בזמה ועגבים בזוי ממשלה עזי פנים וקשי ערף אשר לא יחילו מפני אדירים לדבר עליהם עתק:

יא אף כי מלאכים גדלים מהם בעז נכח לא יביעון עתק עליהם לפני יהנה במשפט:

ט וְלֹא יֵאָחֵז יְהוָה לְמַלְאֲכַת אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר נֶגֶד הַחֹשְׁבִים כִּי
עֹבֵר הַמוֹעֵד כִּי אִם-מֵאָרִיךְ לָנוּ אָף אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא יִחַפֵּץ
בְּאָבֵד אִישׁ כִּי אִם-בְּהִיבֵא כָל-אָדָם אֶת-לְבוֹ לְתִשׁוּבָה:
י אָף יוֹם יְהוָה כְּגִנֵּב יִבֵּא בַלַּיְלָה אֲזִי יִחַלְפוּ הַשָּׁמַיִם בְּרֵעַשׁ
גְּדוֹל הַיְסוּדוֹת יִמְסוּ מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְהָאֲרֶזַח וְהַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
בָּה יַעֲלוּ בְלֵהָב:
יא וְעַתָּה אִם נִמְגִים כָּל-אֱלֹהִים עַד-כַּמָּה עֲלֵיכֶם לְהִזְהַר
לְהִתְהַלֵּךְ בַּקֹּדֶשׁ וּבִירְאָתָא אֱלֹהִים:
יב וְלִחְכוֹת וּלְצַפּוֹת לְבֵא יוֹם הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְהִט
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְיִמְסֵם וְהַיְסוּדוֹת נִמְגִים בְּאֵשׁ כָּלָם:
יג וְאֲנַחְנוּ כִּפִּי אֲשֶׁר-דִּבַּר-לָנוּ מִחַכִּים לְשִׁמִּים חַדְשִׁים
וְאֲרֶזַח חַדְשָׁה אֲשֶׁר-צָדַק יְלִין בָּם:
יד עַל-כֵּן יְדִידִים בְּאֲשֶׁר אַתֶּם מַחֲכִים לְאֱלֹהִים שִׁקְדוֹ לְהַמְצִיא
לְפָנָיו זָכִים וְתַמִּימִים בְּשָׁלוֹם:
טו וְאֶת-אֲרֶזַח רֹחַ אֲדִנְיָנוּ תִחַשְׁבוּ לְתִשׁוּעָה כְּאֲשֶׁר כָּתַב
אֲלֵיכֶם גַּם-פּוֹלוֹס אַחֲיָנוּ יְדִידָנוּ כִּפִּי חֲכַמְתוּ הַנְּתוּנָה לוֹ:
טז וְכֵן כָּתַב בְּכָל-אֲגוּרֹתָיו בְּדִבְרוֹ שֵׁם עַל-אֱלֹהִים וּבָהֵן יֵשׁ
דְּבָרִים קָשִׁים מִהַכִּין אֲשֶׁר בְּעֵרִים וּפְחָזִים יִסְלְפוּם
כְּאֲשֶׁר גַּם-יַעֲשׂוּ בְּיַתֵּר הַסְּפָרִים לְהִשְׁחִית נַפְשָׁם:
יז וְאַתֶּם יְדִידִים אַחֲרַי אֲשֶׁר יְדַעְתֶּם כָּל-זֹאת מֵרֵאשׁ
הַשְּׁמָרוֹ לָכֶם פְּנִי-תִתּוּרוֹ אַחֲרַי תַּעֲתְעִי בְּגִי-בְלִיעַל
וּנְפִלְתֶם מִמַּצְבְּכֶם הַנָּאֲמָן:
יח אָף תִּגְדְּלוּ הַלּוֹךְ וְגְדוֹל בְּחֹסֵד וּבְדַעַת אֲדִנְיָנוּ וּמוֹשִׁיעֵינוּ
יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר-לוֹ הַכְּבוֹד מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם אָמֵן:

יב אָף בְּעֵרִים אֱלֹהִים יִחַרְפוּן וְלֹא יִדְעוּן מַה כְּבִהְמוֹת אֵין
הַכִּין הַנוֹצְרִים לְפִי חֲקֵם יִלְכְּדוּ וַיּוֹכְלוּ אֶל-טַבַּח כֵּן
יִתְפָּשׂוּ בְשִׁחִיתוֹתָם וַיֵּאָבְדוּ:
יג זֶה גְמוֹל לָהֶם כְּפָרִי מַעֲלָלֵיהֶם הֲלֹא הֵם הַמִּתְעַנְּגִים
עַל-מִרְצַח סְרוּחִים לְאוֹר הַיּוֹם וְהַמְגַאֲלִים בַּחֲבִרְבוֹת
וּמוֹמִים וּבְמִשְׁתָּה אֱהָבִים יִתְעַלְסוּ כְּאֲשֶׁר יִחַגּוּ עִמְכֶם:
יד עֵינַיִם לָהֶם מְלֹאוֹת נֶאֱפִים מִחֹטֵא לֹא יִשְׁפְּעוּן נַפְשׁוֹת
פְּתָאִים יִצְדְּדוּ וְאַחֲרַי בְּצַעַם לָכֶם הַלֵּךְ בְּנִים מְקַלְלִים:
טו עֲזְבוּ אֲרַח יִשְׂרָה וַיִּתְעוּ וַיִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ בַּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר
אֲשֶׁר חִמַּד שְׁלֹמֹנִים עֵקֵב עוֹלָתָה:
טז אָף הוֹכַח בְּתוֹכָהָ עֵקֵב פִּשְׁעוֹ וְאֶתוֹן נֶאֱלָמָה דְּבָרָה
כְּקוֹל אָדָם בְּאֲזִי הַנְּבִיא לְחִשָּׁף אֶת-מִשְׁוִיגָתוֹ:
יז בְּאֵרוֹת הֵם בְּאֵין מִים נְשִׂיאִים נִהְדָּפִים בְּרוּחַ וְאֵין גֶּשֶׁם
וְחִשָּׁף אֶפְלָה צַפּוֹן לָהֶם לְעוֹלָם:
יח כִּי שָׁוֵא יִדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹן מִדְּבַרְתַּת גְּדוֹלוֹת וּבְתִשׁוּקַת חַיִּי
בְּשָׂרִים יִצוּדוּ בְרִשָּׁת עֲרַמְתָּם אֶת-הַמְּמַלְטִים מִן-תַּעֲזִי
דְרָךְ:
יט דְּרוֹר יִקְרָאוּ לָהֶם וְהֵם בְּנַפְשָׁם עֹבְדִים לְמִשְׁחִית כִּי לְמִי
אֲשֶׁר יִכְבַּשׂ-אִישׁ גַּם-עֶבֶד הוּא לוֹ:
כ וְאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִמְלָטוּ מִתּוֹעֲבוֹת הָאֲרֶזַח בְּדַעַת אֶת-אֲדִנְיָנוּ
וּמוֹשִׁיעֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אִם-יִשׁוּבוּ יִשְׁקְעוּ בְּתוֹעֲבוֹת
הָאֱלֹהִים יִכְבְּשׁוּ תַחַת יָדָן וְאַחֲרֵיתָם רָעָה מֵרֵאשִׁיתָם:
כא טוֹב לָהֶם לֹא לְדַעַת מַעֲגָלִי צָדַק מֵאֲשֶׁר יִדְעוּן וְסוּר
מִמַּצְנָה הַקֹּדֶשׁ הַנְּתוּנָה לָהֶם:
כב וַיֵּאָמֵן עֲלֵיהֶם הַמְּשַׁל אֶל-נִכּוֹן כָּלֵב שָׁב עַל-קֶאוּ וְחִזִּיר
עֲלָה מִן-הַרְחֻצָה לְהַתְגַּלֵּל בְּרַפְּשׁ:
כג

פרק ג

א זֹאת הִיא הָאֲגָרַת הַשְּׁנִית יְדִידִים אֲשֶׁר אָנִי כָתַב לָכֶם
עַתָּה וּבִשְׁתִּיחֵן בְּאֵתִי כְּמִזְכִּיר לְעוֹרֵר אֶת-לְבַבְכֶם הַטוֹב:
ב לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִאֲמָרוּ מִקֶּדֶם בְּיַד
הַנְּבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים וְאֶת-מִצְוֹת אֲדִנְיָנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ
עַל-יְדֵי שְׁלִיחֵיכֶם:
ג אָף דַּעוּ לָכֶם מֵרֵאשׁ כִּי בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יָבֹאוּ לְצִים
הַזֵּנִים אַחֲרַי תִּאָּנוֹתָם וַיִּתְלוּצְצוּ לְאִמּוֹר:
ד אֵיךְ הִבְטַחְתָּ בָּאוּ כִּי מֵאֲזִ שָׁכְבוּ הָאֲבוֹת נִשְׂאָר כָּל-דְּבָר
עַל-חֲקוֹ כִּמוֹ מֵרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה:
ה וְנַעֲלֵם מֵעֵינֵיהֶם כְּאוֹת נַפְשָׁם כִּי הַשָּׁמַיִם נַעֲשׂוּ מִקֶּדֶם
וְעַל-יְדֵי הַמַּיִם נִבְרָאָה הָאֲרֶזַח מִן-הַמַּיִם בְּדִבְרֵי אֱלֹהִים:
ו וּבַמַּיִם אֲזִי אֲבָדָה הָאֲרֶזַח הַהִיא בְּעֵבֶר שׁוֹט שׁוֹטָף עֲלֵיהָ:
ז הַשָּׁמַיִם וְהָאֲרֶזַח אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ הַיּוֹם הוֹכְנוּ בְּדִבְרוֹ
לְמֵאֲכַלְתָּ אֵשׁ וּשְׁמָרִים הֵם לְיוֹם הַמִּשְׁפָּט בְּאָבֵד רְשָׁעִים:
ח אָף אֶל-תִּשְׁכַּחוּ יְדִידִים זֹאת אַחַת כִּי יוֹם אַחַד בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּאֶלֶף שָׁנִים וְאֶלֶף שָׁנִים כְּיוֹם אַחַד: